Apt 1.3, Pràctica 3 ALN: Mínims quadrats

Camelia Brumar Leonor Lamsdorff-Galagane

08 May 2017

1 Demostració que $p_M(x)$ és el polinomi "òptim"

Sigui E un espai euclidià, i $F\subseteq E$ un sub-espai vectorial de dimensió finita. Procedirem a provar que, $\forall x\in E$ es té:

$$||x - \pi_F(x)|| < ||x - u||, \quad \forall u \in F, \quad u \neq \pi_F(x)$$

És a dir, que la projecció ortogonal $\pi_F(x)$ és la millor aproximació de x en F.

$$x - u = (x - \pi_F(x)) + (\pi_F(x) - u)$$

Com els dos sumands de la dreta són ortogonals (el primer pertany a F^{\perp} i el segon a F), s'aplica el Teorema de Pitàgores:

$$||x - u||^2 = ||x - \pi_F(x)||^2 + ||\pi_F(x) - u||^2$$

Posat que $u \neq \pi_F(x)$ i $||\pi_F(x) - u||^2 > 0$, es té:

$$||x - u||^2 > ||x - \pi_F(x)||^2$$

Com la norma és un nombre real no negatiu, ja hem acabat. Una vegada provat aquest resultat, cal veure quina forma prenen els vectors $x \in M_{n \times 1}(\mathbb{R})$ que minimitzen la norma ||Ax - b||, on $A \in M_{m \times n}(\mathbb{R})$ i $b \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$, i veurem que són les solucions del sistema

$$A^{\top}Ax = A^{\top}b$$

Si prenem $F = [u_1, ..., u_n]$ com el sev generat per les columnes de A, observem que Ax són combinacions lineals de les columnes de A, és a dir, $\{Ax\}_{x \in M_{n \times 1}(\mathbb{R})} \in F$.

 x^* minimitza la norma $||Ax - b|| \iff Ax^* = \pi_F(b)$, pel resultat anterior. Però a la vegada, $Ax^* = \pi_F(b) \iff \langle u_i, Ax^* \rangle = \langle u_i, b \rangle \ \forall i = 1 \div n$ (caracterització coneguda de la projecció ortogonal). Per últim,

$$\langle u_i, Ax^* \rangle = \langle u_i, b \rangle \forall i = 1 \div n \iff A^\top Ax^* = A^\top b$$

Conclusió: les solucions del sistema $A^{\top}Ax = A^{\top}b$ minimitzen la norma ||Ax - b||.

Aleshores, si volem trobar un polinomi de grau m que aproximi uns vectors de punts $x = (x_0, ..., x_n)$ i $y = (y_0..., y_n)$, estem buscant un polinomi $a_0x^m + a_1x^{m-1} + ... + a_{m-1}x^1 + a_m$ que satisfaci:

$$a_0 x_0^m + a_1 x_0^{m-1} + \dots + a_{m-1} x_0^1 + a_m = y_0$$

$$a_0 x_1^m + a_1 x_1^{m-1} + \dots + a_{m-1} x_1^1 + a_m = y_1$$

$$a_0 x_n^m + a_1 x_n^{m-1} + \dots + a_{m-1} x_n^1 + a_m = y_n$$

Matricialment, equival a resoldre el sistema

$$\begin{pmatrix} x_0^m & x_0^{m-1} & \dots & x_0^1 & 1 \\ x_1^m & x_1^{m-1} & \dots & x_1^1 & 1 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ x_n^m & x_n^{m-1} & \dots & x_n^1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_0 \\ a_1 \\ \vdots \\ a_m \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_0 \\ y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}$$

Com, en general, m < n, no hi ha solució, però gràcies als apartats anteriors sabem que el polinomi $a_0^*x^m + a_1^*x^{m-1} + ... + a_{m-1}^*x^1 + a_m^*$ obtingut com a solució de les equacions normals és el que minimitza la norma ||Ax - b||.

2 Justificació del mètode

A continuació justificarem el mètode utilitzat per trobar les solucions de les equacions normals i l'explicarem breument.

En aquesta pràctica hem utilitzat els mètodes d'ortogonalització, que aconsegueixen la reducció a forma triangular mitjançant l'ús de matrius ortogonals. Aquests mètodes estan basats en la descomposició QR de matrius. Hem triat aquests mètodes perquè respecte d'altres, com Cholesky (si la matriu A és simètrica) o LU, presenta certs avatatges. Per una banda, en fer Cholesky, s'haurien de resoldre dos sistemes lineals (a més d'altres càlculs anteriors), mentre que en fer QR només hem de resoldre un sistema triangular superior. Per altra banda, en comparar la QR amb la LU, la primera és molt més estable en quant als errors respecte la segona, tot i que és més ineficient pel que fa el temps computacional.

Com en els mètodes gaussians, s'observen dues parts en el procés d'ortogonalització:

• En la primera, es factoritza A en la forma:

$$A = QR$$

on Q és ortogonal i R triangular superior.

• En la segona, s'acaba la resolució del sistema Ax = QRx = b, resolent el sistema triangular superior $Rx = Q^{T}b$ pel mètode de substitució cap enrere. Arribem a aquest sistema senzill seguint els següents passos:

$$A^{\top}Ax = A^{\top}b$$
,

com que A = QR

$$(QR)^{\top} QRx = (QR)^{\top} b$$

 $R^{\top} Q^{\top} QRx = R^{\top} Q^{\top} b$

sabent que Q és una matriu ortogonal, i.e, $Q^{\top} = Q^{-1}$, obtenim

$$R^{\top}Rx = R^{\top}Q^{\top}b$$

i finalment multipliquem per la inversa de R^{\top} a les dues bandes de la igualtat, aconseguint el sistema

$$Rx = Q^{\top}b$$
.

Aquesta factorització l'hem realitzat amb el mètode d'ortogonalització modificat de Gram-Schmidt.

Mètode d'ortogonalització modificat de Gram-Schmidt

Començant amb $A_1 = A$, una vegada coneguda

$$A_k = \left(q_1 \dots q_{k-1} a_k^{(k)} \dots a_n^{(k)}\right)$$

amb columnes q_j $(j=1 \div k-1)$ i $a_s^{(k)}$ $(s=k \div n)$ complint amb les relacions d'ortogonalitat

$$q_i^{\mathsf{T}} q_l = \delta_{il}, \ q_i^{\mathsf{T}} a_s = 0 \ (j, l = 1 \div k - 1, s = k \div n),$$

es normalitza la k-èssima columna i s'ortogonalitzen, respecte a ella, totes les que la segueixen:

$$r_{kk} = \left| \left| a_k^{(k)} \right| \right|_2, \ q_k = \frac{a_k^{(k)}}{r_{kk}};$$

$$r_{ks} = q_k^{\top} a_s^{(k)}, \quad a_s^{(k+1)} = a_s^{(k)} - r_{ks} q_k \quad (s = k+1 \div n).$$

S'obté

$$A_{k+1} = \left(q_1 \dots q_k \ a_{k+1}^{(k+1)} \dots a_n^{(k+1)}\right) ,$$

verificant les mateixes condicions d'ortogonalitat anteriors, substituint k per k+1 $(k=1\div n)$. Després de n passos,

$$A_{n+1} = (q_1 \ q_2 \dots q_n)$$

és una matriu ortogonal perquè $q_i^Tq_l=\delta_{jl}\ (j,l=1\div n)\,.$

Les matrius $Q = A_{n+1}$ i $R = r_{(ks)}$ formen una factorització QR de A.